

విశ్వసుందరి

శ్రీ K. V. సుబ్బారావు బి. ఏ.



(నాలై సంచిక తరువాయి)

4

దైవాన్ని మనసులో తలచుకొని నూటిగా బయలుదేరాడు. ప్రయాణం చేసిచేసి చివరకు రాబందులుండే నిశ్చయం చేరుకున్నాడు. రాబందులరాజు యితడిని మాడగానే ముక్కుని ముంకరించి మీదకొచ్చాడు. “మీలో పొట్లాడటానికి నేను రాలేదు. రత్నాంగుళీయంవుండే మార్గం చూపించండి!” అన్నాడు నవ్రతగా. కాని రాబందురాజు భువన నుందర్ మాటలు వినిపించుకోలేదు. గభాలన రాబందురాజు భువన నుందర్ను ముక్కున గరచుకొని ఆకాశమార్గాన ఎగిరిపోయింది. ఇలా ఆ ధౌబందురాజు ఎగిరిఎగిరి చివరకు ఒక వుద్యాన వనంలో దిగింది. ఎక్కడ వదిలిపెడుతుందో ఎక్కడ క్రిందపడిచస్తానో అని భయపడిపోతున్న భువన నుందర్ కొంత గుండె ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు. అతడిని క్రింద పెట్టింది, భువన నుందర్ చచ్చినట్లు పడివున్నాడు. రాబందు అతడిని ముక్కుతో పొడిచి చంపితి నాలని ఎత్తువేస్తున్నది. ఇంతలో ఒక బాణంఽవ్రుమంటూ వచ్చి రాబందు పొట్టలో దూనుకుపోయింది. రాబందు నేలకొరిగింది.

ఇంతలో గబగబా రాజకుమార్తె ఆమె చెలికత్తెలూ పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. “మామదారి రాబందు ఇతడిని ఎత్తుకొచ్చింది కాబోలు! కొంచెం నీళ్లు తీసుకురావే. మొహంమీద చల్లుదాం” అంది.

చెలికత్తె నీళ్లు తీసుకొచ్చింది. మొహం బాగా చిలకరించింది. తెలివిరాలేదు. ఏంచేయాలా అని సందేహం పట్టుకుంది. ముద్దు పెట్టుకుంది. చలనం కలగలేదు. ఇలా లాభంలేదనుకొని గాఢంగా కాగలింపకొని చక్కెరిగింతలు పెట్టింది. ఆ సుర్మతో భువననుందర్ తెలివవచ్చి లేచివచ్చున్నాడు. నీళ్లు పడి తొలగి కూర్చుంది రాజకుమారి.

“నేనిక్కడకు ఎలావచ్చాను. ఎవరు మీరు?” అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

“నాపేరు కలకంఠి. వీళ్లు నా చెలికత్తెలు. నేనీ వుద్యానవనంలో విలువిద్య నేర్చుకుంటున్నాను. ఇంతలో ఈ రాబందు మిమ్ములను నోట కరుచుకొని ఇక్కడ వ్రాలింది. దాన్ని బాణంతో చంపి మిమ్ముల్ని విడిపించాను” అంది.

“మీ మేలు నా జన్మలో మరిచిపోలేను!” అన్నాడు కృతజ్ఞతతో.

“మీ రెక్కడికి బయలుదేరారు?” అంది రాజకుమారి.

భువననుందర్ తాను ఎందుకు బయలుదేరింది వివరంగా చెప్పాడు.

“రత్నాంగుళీయమా! ఆ ... !! నాకు గుర్తుకొచ్చింది. మా రాక్షసుని చేతివేలుకుంది అజేనా?” అంది.

“ఆ! అజే! ఎవరా రాక్షసుడు?” అన్నాడు.

“ఇంకా తెలీదా? నేను ఒకసారి క్రీడా మందిరంలో ఆడుకుంటుంటే నన్ను ఎత్తుకొచ్చి వెండ్లిచేసుకోవని ప్రాణం తీస్తున్నాడు. వీడి బారినుండి తప్పించుకోలేక యిలానే ఈ బంధికానాలలో పడివున్నాను. ఆ రాక్షసుడు వచ్చేవేళయింది. ఇక మీరు దాక్కొండి. లేకపోతే చంపేస్తాడు” అంది కాని మాట మాత్రంలో నరనాసన తగిలి పరుగెత్తుకుంటూవచ్చాడు. భువననుందర్ను చూచి, “వీడెవడు? యింత సాహసంరా! ఇక్కడికి రావటానికి!” అంటూ వాడిని కాస్తా గుటుక్కుమనిపించి వెళ్ళిపోయాడు.

(స శేషము)